pis diabolꝫ abrenũciare. Sꝫ q̃ cito totaliter se ī aquis mũdanis inuoluit fidẽ frangit a ꝫ est de equo descendere Deinde deposuit vestes ⁊ vtutes q̃s ī baptismo recepit. a sic nudꝫ miser ī mũdi vanitatibꝫ iacet Quid ē faciendũ? Certe vt alij sc̃ꝫ platus q̃ fidẽ et vtutes hꝫ custodiẽ hoc est vestimẽta recipere. Quia plato datur potestas soluẽdi peccatorẽ quotiens puro corde ad deũ se cõuertit. Iouinianꝫ cũ de aq̃ exiuit ꝛc. Sc̃ mis hõ cũ de aq̃ mũdana p dei grãm intẽdit exire nullã vtutẽ inueniet. qꝛ oes p pctm̃ pdidit ergo hꝫ materiã dolendi. Quõ debẽt ergo vtutes recuperari? Certe ad domum militis primo debet pgere. miles iste est ratio q̃ hꝫ te flagellaẽ qꝛ ratio dictat q̃ quantũ ꝫ deũ ꝓpetrasti in corde tuo: hoc emẽdes. Et ideo nõ poterꝫ seipsũ dicere imperatorẽ ⁊ xp̃ianuꝫ qꝛ opa xp̃iani p pctm̃ pdidisti. Ratio ergo te expellit ab ōm̃ vitio Quid ē faciendũ? Pgas ad castꝫ ducꝫ. ad conscianiam tuã ꝓpriã q̃ ꝫ te g̃uit murmurat donec recõsiliatus deo fuerꝫ: p̃o in carcerẽ te ponit ꝫ. est in ꝓplexitatẽ magnã quõ a p quã viã deo placere potes a vulnera ab eo recipe ⁊ cordis cõpunctionẽ per q̃ sanguis ⁊ peccatũ exeat. Deinde ad palatiũ corꝫ tui pulsare ⁊ intime cogitare quõ a q̃ de causa ꝫ deũ deliq̃sti Iamitor ⁊ voluntas q̃ est libera: ostiũ cordis tui hꝫ aperiat te ducere ad pmũ statũ quẽ in baptismo recepisti Canis qui saltatvt te occidat ꝛc. ē caro tua ꝓpria p quã hõ sepiꝫ occiderꝫ nisi deus impediret Et falco in partica extra fenestrã volat ꝛc. id est potentia diuina non tecꝫ manebit q̃diu ī mala vita iaces. nec vxor ⁊ aia noticiaꝫ hẽbit tue salutis. Qꝛd g̃ faciẽdũ ē Certe vt sis trꝫ ad caudã equi Trhi p caudã equi nihil aliud ē q̃ a principio vite vsq̃ ad presens q̃d a quãtũ fecisti tm̃ dolere a satisfactõeꝫ ꝓpetrare. Deinde postq̃ ista fecerꝫ: pge ad heremitã ⁊ discretũ cõfessorẽ in foresta scẽ eccie Et de oibus q̃bꝫ ꝫ deũ deliq̃sti pure ofitearꝫ clausa fenestra: id est puate nõ ad laudẽ hominũ: ꝫ ad tuũ solamen a stati dꝫ a oes angeli noticiã tuã hẽbũt. Deinde facta ofessione: vestimẽtis ⁊ homis vtutibꝫ poterꝫ induere a ad palatiũ coridis tui secrete accedẽ. et oes sẽsus tui cũ vxore ⁊ aia noticiã habebũt. qꝛ verus imperator ⁊ bonꝫ xp̃ianus factus es a per osequẽs vitã eternã obtinebis. Ad quã ꝛc.

De auaricia a eius subtili conamine. Capitulũ sexagesimũ.

Vidã rex erat qui filiã vnicã pulchrã a gratiosam noie Rosimũdã hẽbat. Puella ista cũ ad etatẽ denã puenisset. erat tã abilꝫ in curredo q̃ citius ad terminũ puenerat anteqũ aliq̃s eã tãgere posset. Rex p totũ regnũ pclamari fecerat q̃ q̃cũq̃ cũ filia sua volebat curre a ad finẽ termini ante eaꝫ pueniret: ipsaꝫ in vxorẽ haberet. a totũ regnuꝫ post eius decessũ. Si vero aliq̃s hoc attẽptaret a in cursu deficeret: caput amitteret. Facta pclamatione q̃si infiti se obtulerũt cũ ea currere. a quotq̃t cũ ea currebãt oes deficiebãt a capita amiserũt. Erat tũc q̃dã in cãtate pauper noie abibas q̃ intra se cogitabat Pauper ego sũ a de viili sãguine pgenitus. si p aliquã viã possẽ istã puellã deuincẽ. nõ solꝫ ego pmotus essẽ ꝫ a oes de meo sãguine. Prouidebat sibi de tribꝫ cautelis. s. de serto rosarũ qꝛ illa puelle appetũt. Secũdo de zona serica quã puelle libẽter optãt Tercio de loculo serico a infra loculũ pila quedã eãt deaurata. sup pilã descp̃ cõtalis. Qui mecũ tudit nunquã de tudo sadabiturꝫ Dec tua ipe in sinu suo posuit. Ad palatiũ prexita pulsauit. Adest iamitor a causam pulsationis petebat. Qui ait. Paratus sum cuꝫ puella currere Illa cum hoc audisset quandã fenestrã apuita cũ eũ vidisset in corde suo despexit: a ait. Ecce q̃ reprobꝫ ē cũ quo curre dẽs Tamẽ nõ

potuerat cōtradicere. Ad currēdū se p̄parauit. Ambo adiuicē curebāt Cito puella ad magnā distātiā añ eū cucurrit Abibas cū ꝗ vidisset sertū tosay āte eā pieat Viso serto puella inclinauit se a ꝓtū leuauit a ī capite posuit. Tātū in ꝓto delectabat a exspectabat q̄ abibas āte eā cucurrit Puella cū ꝗ vidisset: ait in corde suo. Nūq̄ filia p̄ris mei cū tali ribaldo dēt copulari. statū sertū pieat in quādā foueā p̄fūdā. a post eū cucurrit a appēdit. Quē cū appēdisset alapā dedit dicēs. Siste gradū miser: nō decet vt filiꝰ p̄ris tui in vxorē me ducat. statū āte eū cucurrit Abibas cū ꝗ vidisset āte eā zonā de serico pieat Quā cū vidisset inclinauit se a eā leuauit succēpit a tātū de ea delectabat q̄ ibidē morā traxit a iterq̄ abibas lōge āte eā cucurrit Puella cū ꝗ vidisset fleuit amare a zonā accepit a in tres ptes fregit post eū cucurrit a appēdit Quē cū appēdisset manū leuauit et ei alapā dedit dicēs. O miser me in vxorē nō habeō Statū āte eū lōge cucurrit Abibas cū ꝗ vidisset expectabat q̄usq̄ ipsa ꝓpe esset. Hoc facto: loculū de serico āte eā pieat. viso loculo inclinauit se a loculū leuauit. aperuit: pilā deauratā intꝰ inuenit. supscriptōēq̄ legit. Qui mecū ludit nūq̄ ludo satiabit. īcepit tātū a tādiu ludē cū pila q̄ abibas atꝰ ad finē puet a eā ī vxorē tenuit

Carissimi iste īpator ē dñs nostꝰ ihs xp̄s. filia pulchra aīa ad dei similitudinē creata q̄ velocit ī bonis opibꝰ currit q̄diu ī puritate vite manet intātū q̄ eā pctm̄ mortale vincere nō p̄t. Clamor factꝰ ē ꝛc. Clamor iste nihil ē aliud q̄ q̄ dō se defēdat a ptegat ꝓtra diabolū mūdū a carnē Et si bellū ōīa tria aggredit a victoriā obtinuerit tunc pcta mortalia succūbūt. a ꝗ ē capita amittē. Abibas ē diabolꝰ q̄ cū viderit boīes superasse p opa misericordie prouidet sibi de tribꝰ cāutelis. s. de ꝓto. Sertū istud ē supbia Quia sicut ꝓtū nō p̄mitur nisi sup caput vt ab omibꝰ videatur: sic supbꝰ sēp videri vult. Et ideo dicit augustinꝰ. Cū supbū videris: filiū diabolī esse nō dubites. Cū igit dō vtit sertō supbie. statū currit diabolꝰ āte eū. Quid ḡ ē faciēdū? Certe vt sertū supbie p̄iciat ī foueā humilitatis a sic dab diabolo alapam a eū dimittes Post hꝰ puella se inclinauit a zonā leuauit a aspexit. Zona ista ē luxuria quā diabolꝰ pieat añ boies. Cū tñ ōīa tales dicat greg. Succīgite lūbos vīos ī castitate. Si ḡ succīgis te zona luxurie statū diabolꝰ añ te currit de bona vita tua te impedit Quid ḡ ē faciēdū? Certe vt zona luxurie in tres ptes frāgat. s. ī orationē ieiuniū a elemosinā a sic p̄ oseqūs diabolū vinces. Post hꝰ diabolꝰ loculū añ boies pieat. Satis q̄ loculus h; duas cordas ad aperiēdū Cor bo ē loculꝰ qd debet esse clausū inferiꝰ inquantū ad ꝓena a superiꝰ q̄tū ad celestia ad ḡtiā suscapiēdā Duc corde q̄ claudūt. sūt timor dei a pena eēna p q̄ duo cor bois claudi² ne ītret pcta Pila ī loculo sepiꝰ iuci² ī cordibꝰ nīsi. s. auaīcia á cupiditas. qr hīc pila mouet ad oēm differentiā positōis: sic a auarꝰ mouet in terra mouet ī mari nō cessat pesciꝰ currere nec cor cogitare q̄mōa p quā viā bō mūdana poterit acq̄rere Supscriptio ē. q̄ mecū ludit. q̄ cū cupiditate īcipit vitā ducē vt vix aut nūq̄ poterit sustinere. Sicut dicit seneca. Cū oīa pcta senescūt sola cupiditas iuuenescit. Ideo timēdū ē de alīq̄bꝰ qui tantū cum pila ludunt cupiditatis: q̄ diabolus ipsos occupabit Quia sicut dicit apostolꝰ Radix oīm malorꝰ est cupiditas Studeamꝰ ḡ vitā nr̄a; sic in p̄ijs operibꝰ dirigē: vt vitā eēnā valeamꝰ atīgē

De premeditacōe sp habēda. Capitulū sexagesimū p̄mū.

Laudiꝰ dēfuit q̄ vnicā filiā habēbat ḡtiosā a decorā valde q̄ cū semel in strtu suo iacuisset